

בש"פ 1192/22 - סעד ריאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1192/22

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העורר: סעד ריאן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 19.1.2022 במ"ת 34373-11-21 שניתנה על-
ידי כבוד השופטת א' פינק

תאריך הישיבה: כ"ב באדר א' התשפ"ב (23.2.2022)

בשם העורר: עו"ד דורון שטרן

בשם המשיבה: עו"ד עודד ציון

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 19.1.2022 (מ"ת 34373-11-21, השופטת א' פינק) שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. ביום 15.11.2021 הוגש נגד העורר ו-17 אחרים כתב אישום רחב היקף שנסב על עבירות נשק. כתב האישום תוקן בהמשך ביום 24.11.2021. על-פי הנטען באישום הרביעי ובאישום הששה-עשר בכתב האישום המתוקן, העורר עמד בקשר עם אחר בשם עלא ריאן (להלן: עלא) במטרה למכור כלי נשק בשטחי ישראל כדי להשיג רווח כספי. בין השאר, במועדים שונים במהלך שנת 2021, בחמש פעמים שונות, הציע העורר לעלא כלי נשק שונים למכירה. העורר

עשה זאת על-ידי משלוח תמונות של כלי הנשק לעלא באמצעות יישומון "ווטסאפ", לצד ציון מחיריהם. נוסף על כך, ביום 12.2.2021, העורר נשא אקדח (מסוג שאינו ידוע למאשימה) ותיעד זאת בצילום. עוד צוין כי במספר מועדים עמד העורר בקשר עם נאשם נוסף בפרשה, במטרה לרכוש ממנו נשק ותחמושת. המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד.

3. כתב האישום ייחס לעורר עבירות של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק לפי סעיפים 144(ב) ו-25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (שמונה עבירות) ועבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק זה.

4. העורר נעצר ביום 2.11.2021 ומעצרו הוארך מעת לעת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המדינה טענה כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, בין השאר מכיוון שהוא קשר את עצמו למספר הטלפון שממנו נשלחו ההודעות והתמונות לעלא באמצעות יישומון "ווטסאפ", ולא הצליח לתת הסבר המניח את הדעת באשר לכך כאשר הכחיש את המיוחס לו. המדינה הוסיפה וטענה כי קמה בעניינו של העורר עילת מעצר על בסיסה של חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) וכי קיים חשש שיסכן את הציבור עקב נשיאת הנשק והחזקתו. עוד צוין כי לעורר הרשעות קודמות בעבירות נשק ורכוש, שבגינן אף נשא בעונש מאסר.

5. ביום 12.1.2021 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי במסגרתו הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לעבירות של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק, אך לא ביחס לעבירה של נשיאת הנשק. בהקשר זה נטען כי לא הונחה תשתית ראייתית מספקת לכך שכלי הנשק הנצפה בתמונה הוא אמנם אקדח אמיתי. במכלול הנסיבות, עתר בא-כוח העורר להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של העורר שיבחן את מסוכנותו ואת האפשרות לשחררו לחלופת מעצר. בא-כוח העורר ציין, כי גם בעניינו של הנאשם 1 בכתב האישום הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר.

6. ביום 19.1.2022 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי עמד על כך שאין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה ביחס לשמונה העבירות של ניסיון לביצוע עסקה אחרת בנשק. בכל הנוגע לעבירה של נשיאת נשק, בית המשפט המחוזי קבע כי ישנה חולשה ראייתית – מכיוון שבחוות הדעת המקצועית שהוגשה צוין, ביחס לתמונת העורר הנושא נשק, כי מדובר ב"אקדחים שלא ניתן לדעת את סוגם וטיבם". יחד עם זאת, בית המשפט המחוזי קבע כי המסוכנות בעניינו של העורר מובהקת וגבוהה, כך שלא ניתן לאינה בחלופת מעצר, ולפיכך אין מקום להפנותו לשירות מבחן לשם עריכת תסקיר. ביחס לטענת בא-כוח העורר באשר להחלטה להורות על הגשת תסקיר בעניינו של הנאשם 1, ציין בית המשפט המחוזי כי יתכן שזוהי תולדת "דינמיקה של הדיון" ומכל מקום אין בה כדי לחייב החלטה דומה גם בעניינו של העורר.

7. להשלמת התמונה, יצוין כי לאחר שניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי ובטרם הוגש הערר שבפני, ניתנה החלטתו של בית המשפט המחוזי (השופטת מ' גרינברג, מ"ת 34373-11-21) המורה על מעצרו של הנאשם 1 עד תום ההליכים. זאת, בין היתר, לנוכח עברו הפלילי המכביד והתרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות מצדו.

8. הערר שבפני מכון כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

בעיקרו של דבר, העורר טוען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שקבע כי מסוכנותו מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים מבלי לבחון קיומה של חלופת מעצר. עוד טוען העורר כי היה מקום להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו, בהתחשב בכך שהנאשם 1 הופנה אף הוא לתסקיר.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 23.2.2022. בא-כוחו של העורר הדגיש כי המקרה דנן אינו מהמקרים, החריגים לשיטתו, שבהם יש להורות על מעצר עד תום ההליכים ללא הכנת תסקיר. בא-כוחו של העורר הדגיש כי העבירות המיוחסות לעורר שבעניין הוסכם על קיומן של ראיות לכאורה, הן עבירות של עסקה אחרת בנשק, הנמצאות במדרג נמוך ביחס לעבירות נשק אחרות. לפיכך, נטען כי יש מקום לבחון חלופת מעצר. עוד הדגיש בא-כוח העורר את טענת ההפליה בהשוואה לנאשם 1, שבעניינו הוזמן תסקיר. מנגד, טענה באת-כוח המדינה כי ריבוי העבירות המיוחסות לעורר כמו גם עברו הפלילי אינם מתיישבים עם חריגה מהכלל הנוהג של מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח בעבירות נשק. עוד נטען כי ניתן להבין מההחלטה בעניינו של הנאשם 1 כי הנכונות להזמין בעניינו תסקיר התבססה על מידע חלקי, מכיוון שעברו הפלילי לא היה ידוע בעת שהחל הדיון בעניינו, וכי המדינה הסכימה להזמנת תסקיר לנוכח הסכמתו של בא-כוח הנאשם 1 לקיומן של ראיות לכאורה.

10. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל דעה שדין הערר להידחות. נקודת המוצא היא כי עבירות הנשק המיוחסות לעורר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. כידוע, בית המשפט יטה להורות על מעצרו של מי שנאשמים בעבירות נשק, מאחורי סורג ובריח, אלא בהתקיים נסיבות חריגות (ראו, למשל: בש"פ 2406/20 אבו פרחאן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (19.4.2020); בש"פ 6556/21 מדינת ישראל נ' יוסף, פסקה 6 (11.10.2021)). בעברו של העורר הרשעות הנסבות בין היתר על עבירות נשק, ובגין הוא אף ריצה עונש מאסר בפועל. כתב האישום המתוקן מייחס לו ביצוע של מספר עבירות בנשק. המקרה רחוק אפוא מלהיות חריג.

11. במכלול נסיבות העניין, איני מקבלת את הטענה כי ההחלטה להורות על עריכת תסקיר בעניינו של הנאשם 1 מטה את הכף לטובת קבלת הערר. כפי שהתברר, ההחלטה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של אותו נאשם התקבלה גם על רקע מידע חסר באשר לעברו הפלילי. יתר על כן, העובדה שהלה נעצר בסופו של דבר עד תום ההליכים מפחיתה אף יותר ממשקל הטענה (וזאת מבלי לגרוע מכך שיש משמעות להזמנת תסקיר אף במקרה שבו בסופו של דבר לא מורה בית המשפט על חלופת מעצר).

12. בסיכומם של דברים, לא מצאתי כי בנסיבות דנן נכון יהיה לשקול חלופת מעצר בעניינו של העורר, לנוכח מסוכנותו הנלמדת מעברו הפלילי כמו גם ממשקלן המצטבר של העבירות המיוחסות לו. לפיכך לא ראיתי לנכון להתערב בהחלטה המורה על מעצרו מבלי שעניינו ייבחן על-ידי שירות המבחן (השוו: בש"פ 1200/22 קרקולי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.2.2022)).

13. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז באדר א' התשפ"ב (28.2.2022).

ש ו פ ט ת

עמוד 3

